

Hetta skuldi »Dagblaðið« upp-
lýst eins og at fólkaflakksmenn
á sinni hava haft uppskot á
tingi um, at skipaigarar út
yvir vanliga avskrivning skuldu
kunna avseta skattafritt ein
munandi pening til — sum tað
skuldi eita seg — at keypa skip
fyri.

FORRÆTNINGSMENN, REIÐARAR O. T. ERU IKKI UNDIR INNTÖKUANSAN

Hetta er rúkandi skeivt.

Javnaðarmenn við flokksfor-
manninum P. M. Dam á odda
hava ti sett fram uppskot á
tingi um at fáa sett ein stats-
autoriseraðan roknskapar-
granskara og serfrøðing í rokns-
skapi at hjálpa sóknarstýrum
og skattamyndugleikum at koma
til botns í forrætningsmanna
og reiðaranna veruligu skattainn-
tøkum. Hesin maður (menn um
neyðugt) skuldi sjálvandi haft
fulla og ótarnaða algongu til
öll skjöl og allar bókur hjá við-
komandi, ið hann vildi kanna.

Men hinir flokkarnir, fólka-
flokksmenn og sambandsmenn
á tingi, hava ikki viljað gingið
við til hetta granskingartiltakið.

Hvi fortelur »Dagblaðið« ikki
hesa synd fólkaflakksmanna.

Hvi gítir »Dagblaðið« ikki,
hvi fólkaflakksmenn hava verið
imóti hesum uppskoti, um tað
var nakar, ið teir vildu verja
og halda hondina yvir o. s. fr.

STÓRMANNASKATTUR. DÝRTÍÐARVIÐGERAN AV HÚSHALDSBUDGETTINUM

Ásannandi, at smámaðurin í
Føroyum ber alt ov stóran
skatt í mun til teirra, sum hava
tær stóru inntøkurnar, hava
javnaðarmenn ár undan ári
og eisini í seinastu tingsetu nú
aftaná nýttar sett uppskot fram
um ein serligan stórmannaskatt
eftir vaksandi stigum.

Men hesa ferð eins og allar
ferðirnar, ið javnaðarmenn hava
sett hetta uppskotið fram, hava
fólkaflakksmenn og sambands-
menn felt tað, hóast tað er
linligt eftir sum stórmenn í
øðrum londum eru skattaðir.

»Dagblaðið« skuldi ikki gloymt
at fortalt fólki frá hesum at-
burði fólkaflakksmanna á tingi.

Dýrtíðin hevur rakt harðast
tey við teimum smáu inntökun-
um, serliga arbeiðsmenn og
fastlönt við lágum inntökum
sum ikki hava fingið fulla lön-
hækkar samsvarandi dýrtíðina.

Javnaðarmenn hava ti ferð
eftir ferð sett fram uppskot um
at dýrtíðarviðgera tær fyrstu
inntøkurnar svarandi til hús-
haldsbudgettið, tað vil siga tær
fyrstu 6000 skulu verða deildar
(divideraðar) við pristinum
260 og síðani faldaðar við 100,
hvarvið maður av teim fyrstu
6000 kr. ikki verður at skatta
meiri enn av gott og væl 2300
kr. undan krignum. Allar inn-
tøkur undir 2600 skuldi —
sambært javnaðarmannaupp-
skotið — verið skattafriar.

Men eisini helta uppskot vóru
fólkaflakksmenn saman við
sambandsmonnum við at fella.

Hvi fortelur »Dagblaðið« ikki
hesa skattabrotsgærd fólkaflakks-
manna móti fiskimanninum og
arbeiðsmanninum í Føroyum?

UMSETINGARSKATTUR VIRKANDI SUM GROSSISTA- SKATTUR OG EYKASKATTUR Á ÚTGERÐAMENNINAR.

Fyri at veita tinginum mun-
andi innløgur settu javnaðar-
menn fram uppskot um ein 1/2%
umsetingarskattuttan at odda
vörudýrkandi ella hava ávirkan
á avrokning fiskimanna, alto
ein grossista- og útgerðamanna-
skatt.

Uppskotið varð felt av fólka-
flokksmonnum og sambands-
monnum.

»Dagblaðið« kundi hóskandi
sagt fólki sannleikan um, hvi
fólkaflakksmenn á tingi vardu
grossistarnar og reiðararnar móti
hesum aldeilis rættvissa skatti.

Tað var í øllum tilfelli ikki
fyri at verja fjöldina móti skatta-
byrðum!

Fólkaflakkurin og Loysingarmenn

Føroyingar niðri í Danmörk,
sum drøymdu um føroyskt tjód-
veldi (frístat, republikk), litu til
Fólkaflakksins sum hátt stóra
álitid. — Innibýrgdir bardaga-
tíðina frættu teir um tær stóru
innløgurnar, ið komu til sættis
heima. Og teir frættu, at Fólka-
flokksmenn áttu tær stóru.
Eisini frættu teir, at Fólkaflak-
kurin á Tingi stríddist fyri tjód-
frælsi og vildi taka ræði í land-
inum. Teir vistu, at hin føy-
oyski nationali spurningurin
langt síðan var vordin ein pen-
ingaspurningur, og tað vóru ti
stór og góð tíðindi hjá honum,
ið siggja vildi Føroyar frítt, at
innlögumnn, vinnulivsmenn
allir samli vóru vordnir fóst-
urlandsmenn.

Menn komu so einaferð heim
og varisliga fóru teir at kanna
líkindini. Men tað var brátt, at
teir gjørdist vónsviknir. Menn
her heima hövdu vunnið stóran
pening, men teir vóru eisini
vordnir góðir við sin pening, og
sum flestir menn gerast, ið
gripnir verða av peningaormi-
num, var hann vordin teimum
dýrari enn hugsjónirnar, sum
hinir hövdu alt upp burturi í
útleigini.

Útlandaføroyingar, sum lært
hövdu og væntaðu at starvast
heima í føðilandinum,ingu at
hoyra, at land okkara var litið
og fátækt. Teir, sum starvast
skuldu í landsins tenastu,
kundu ikki vænta sær stórar
lönir. Teir máttu heldur byggja
sina figgarættan á smáar lönir
og so eitthvørt leyst starv aftur
at »bein«.

Erlendur Patursson var höv-
udsmaður fyri hinum politiska
partinum av okkara lands-
monnum, sum fluttu heim úr
Danmark. Hann hevði lært
statsvitenskap og figgarvitenskap,
og til hansara litu øll, sum
trákkadust eftir at finna fastan
botn undir spurninginum:
Føroyar frítt ríki.

Faðir hansara, Jóannes bóndi
Patursson, var tá formaður
Fólkaflakksins. Hesin gamli
sjálvstýrishövdingurin var tað,
ið gav flokkinum »tradition«.
Navn hansara gav tjóðskapar-
monnum ein tryggleika, at í

hesum politiska flokki var gott
at standa, hóast eitthvørt iv-
ingasamt hekk uppi í.

Peningavalðið í flokkinum fór
alt fyri eitt at kanna um hesar
útlanda-Føroyingar, sum vóru
Loysingarmenn um ein háls og
við Erlendi Paturssyni á odda
setti fram stýrslag og figgar-
skipan fyri tjóðveldi Føroyar.
— Heimamenn eru ofta ill-
grunaðir móti teimum, sum

koma úr úrheiminum, sum hava
lært og hava eina sjálvshugsan
um flestu víðurskipti. Tað fór
at rúka, at teir vóru ramir
kommunistar, og at tað var bert
teirra forna álit til Fólkaflakks-
ins og teirra samband við hitt
sjálvstýrissinnaða fólki (for-
mannin) í flokkinum, ið gjørdi,
at teir ikkiingu opinlýsan
figgindaskap imóti sær.
(Endar í næsta blaði).

Tað er ein landasak

at nýta vörur av føroyskum uppruna,
virkaðar í Føroyum og harvið spara og
økja um okkara fremmanda gjaldoyra.

FÆRØSIT - føroysk máling

virkað úr royðugróti og reinari linolju-
fernisi, fæst í ymiskum litum, er biligari
og betri, eisini av ti at harðveður, frost
ella sól bitur ikki á henni; heldur ikki
litferst hon.

Málinga-pasta fæst í somu litum. Til-
setningsevni til iblanding og úttynning
fæst eisini fyri seg.

FÆRØSIT - mønja

er viðagitin fyri dygd og haldgóðsku,
serliga roynd sum tað besta evni til at
forða fyri rusti. Besta ummæli frá stórum
verksmiðjum.

FÆRØSIT - F.I. pakksalva

er betri enn annað vanligt siggj (verk)
til rørs koyti og aðrar tættingar. Saman-
komingar, ið eru festar ella tættar við
F.I.-pakksalvu kunnu aftaná fleiri ár
lættliga loysast aftur.

FÆRØSIT - pussisteinur

verður nýttur til at pussa (polera) við
og er serliga væl umtóktur í metal-
idnaðinum.

Husaeigarar, skipseigarar, skipasmíðjur og onnur eiga altíð,
tá ið máling, mønja o. t. skal nýtast, at skila til, at tað má
vera føroyskt. Havið tilfarið tilreiðar, tá ið turvveðrið
kemur. Nýtið tær turru lötturnar til at røkja timbur og jarn,
ið úti er.

Vendið tygum til okkara einasta og fyrsta virki av hesum
slagi

FÆRØSIT á Stykkinum

ULL

Fyri ull verður fyríbils givið
6 kr. kilo í býti við klædna-
vörur o. t.

Bundnir klútar takest sum vanligt
í býti